

Can Vallcorba

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli del Figaró
Emplaçament Plaça Major cantonada amb el carretera de Ribes n. 60.

Coordenades:

Latitud: 41.722
Longitud: 2.27319
UTM Est (X): 439546
UTM Nord (Y): 4619166

Classificació

Número de fitxa 08134-37
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme Noucentisme
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPEC:367
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 49203DG3199N
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Edifici civil de planta quadrada, tres façanes i mitgera, consta de planta baixa i dos pisos amb un petit terrat. La coberta és a 4 vessants. Les façanes presenten decoració simètrica i són coronades per un potent ràfec. Les finestres i balcons són de pedra i arc pla. A la façana del carrer major conserva un portal amb arc de mig punt adovellat; mentre que a la façana de ponent hi ha un rellotge de sol. La tècnica constructiva emprada es basa en el la pedra de dimensions petites i mitjanes lligada amb argamassa i arrebossat, a excepció de la cantonada. La coberta conservada és a una sola vessant en direcció est-oest i de teula aràbiga. La casa es troba orientada nord-sud i el seu aspecte actual evidencia les diverses reformes sofertes, una de les més evidents la presenta el fet d'estar adossada a una construcció d'època contemporània que ha cegat completament la façana est. A la façana principal les obertures es disposen de forma irregular. A la planta baixa s'hi troba ubicada una petita obertura rectangular i de factura molt senzilla amb acabat del mateix morter i la porta d'accés. Aquesta de dimensions considerables i emmarcada per llindes de pedra local (pedra vermella de Tagamanent) no presenta cap element arquitectònic destacables donant un ús clarament funcional. Aquesta porta dóna pas a una petita entrada o rebedor que permet l'accés a les diverses dependències. A la primera planta es troben dos finestrals de mida mitjana que posteriorment van esdevenir balcons amb l'afegiment d'unes modestes baranes de ferro. Una d'aquestes obertures està emmarcada per diverses llindes de pedra local mentre que a l'altre una reparació amb ciment indica una modificació del seu acabat original. Al tercer pis o golfes les obertures són més modestes, es tracta de petites finestres rectangulars emmarcades de forma parcial per llindes de pedra i argamassa. L'altre façana conservada, la façana oest presenta una morfologia allargada i al seu paredat s'hi obriren 8 obertures, totes de petites dimensions i disposades de forma irregular al llarg de tota la façana.

Història

Edifici datat constructivament al XVIII. Al costat nord hi ha la placa dedicada a Francesc Ribas, nomenat fill adoptiu del Figaró per la construcció del baixador del ferrocarril i del pont sobre el riu Congost. Figaró presenta una forta tradició d'estiueig des de finals XIX i inicis XX, potenciat pel ferrocarril que facilitava l'accés de Barcelona. Estètica propera al noucentisme tot i que amb elements modernistes. Es desconeix la data i l'autor. El fenomen de l'estiueig al Figaró s'inicià a principis del segle XX amb la millora de les comunicacions que va permetre l'ocupació de cases antigues i la construcció de noves residències per part d'estiuejants, procedents principalment de Barcelona. La presència d'estiuejants va anar augmentant i, així, l'any 1912 es deia que a la població autòctona calia "agregar en verano gran número de vecinos de temporada que en el presente año han pasado de 80 familias. El vecindario de la temporada de verano va aumentando continuamente cada año, pues en 1904 lo formaban sólo unas 30 familias, y esto es debido a que no sólo se construyen nuevas viviendas en terrenos aún no edificados sino también otras nuevas y se restauran y embellecen otras, que enseguida pasan a ser ocupadas por forasteros". Les conseqüències de la presència de nombrosos estiuejants foren importants per al municipi i la població local. N'hi havia, sens dubte, de preocupants, com l'ocupació de cases antigues, que anava "en detrimento del vecindario fijo, que por esta razón tiende a disminuir", o l'augment general de preus, mentre altres eren positius (adopció de mesures d'higiene pública, activació del sector de la construcció). Actualment, l'empremta més evident de l'estiueig històric al Figaró és la presència d'imponents torres modernistes, edificis de gran bellesa comparables als que es troben en altres localitats del Vallès.

Bibliografia

AADD. 1998. Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny. PLADEVALL, Monografies 3, p. 127.
OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany.

